

august 1984 – Haderslev Statsseminarium, Ribe Statsseminarium, Jelling Statsseminarium, Kolding Seminarium og Esbjerg Seminarium komme til at opfylde kriterierne for at blive nedlagt i løbet af 1 eller 2 år. Det samme vil gælde for Skårup Statsseminarium på Sydbyn. Det ville betyde, at der i en stor del af Danmark kun ville være ganske få seminarier tilbage. (Bilag 4).

At et tilstrækkeligt antal seminarier med passende geografisk spredning er bevaret, når behovet for nyuddannede lærere igen forventes at stige fra slutningen af 1990'erne, er også vigtigt. I forbindelse med tanken om – inden for rammerne af loven om kursusvirksomhed m.v. ved lærerseminarierne – under udnyttelse af ledig lærerkapacitet at inddrage seminarierne i den videre uddannelse af folkeskolens lærere i større omfang, end det nu er tilfældet, vil en fortsat god geografisk spredning ligeledes være af stor betydning.

For så vidt angår *tilrettelæggelsen af læreruddannelsen*, finder undervisningsministeriet, at der bør tilvejebringes en ændret lovgivning som grundlag for seminariernes virksomhed, således at også seminarier uden tilknyttet HF-kursus kan drives med 2 spor på visse betingelser. Gennem de foreslåede ændringer af læreruddannelsesloven (holddannelse mellem årgange og samarbejde mellem seminarier) søges det sikret, at også disse mindre seminarier bliver i stand til med en rimelig økonomisk drift og en pædagogisk forsvarlig tilrettelæggelse af uddannelsen at etablere passende store hold og at udbyde et rimeligt antal linjefag.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser

Den foreslåede udvidelse af læreruddannelsens sigte og den foreslåede ændrede tilrettelæggelse forudsættes at være udgiftsneutral.

Ved begyndelsen af undervisningsåret 1984–85 er der imidlertid konstateret et fald i søgningen til læreruddannelsen svarende til 7 hold i forhold til det forudsatte antal hold (70) ved budgetteringen af forslaget til finanslov for finansåret 1985 (bilag 3). Dette vil naturligvis afføde visse besparelser, idet det tilstræbes, at udgifterne ved mindre seminarier holdes på det samme niveau pr. studerende som ved større seminarier.

For så vidt angår den videre uddannelse af folkeskolens lærere er det ikke hensigten at påføre kommunerne yderligere udgifter hertil. I forbindelse med en eventuel overgang af ordningen med vikarhjælpsportioner til kommunerne skal statens bevilling omlægges til bloktilskud. Dette spørgsmål forhandles med de (amts)kommunale organisatio-

ner i forbindelse med fastsættelsen af de kommunale bloktilskud. Der henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser (§ 1, nr. 13).

Lovforslaget har ud over en forenkling af administrationen af ordningen med vikarhjælpsportioner for Danmarks Lærerhøjskole m.fl. og kommunerne ingen administrative konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 5

1. Åbning af den videregående uddannelse på seminarierne (linjefag m.v.).

Som anført i de almindelige bemærkninger er et af formålene med lovforslaget at gøre sigtet med uddannelsen på lærerseminarierne bredere end folkeskolen under hensyn til beskæftigelsesmulighederne for de færdiguddannede.

Uddannelsen af lærere til folkeskolen i henhold til læreruddannelsesloven af 1966 sigter med sin *bredde* mod lærervirksomhed i den 9-årige grundskole med tilhørende 10. klasse. Alle lærerstuderende uddannes således i det pædagogiske fagområde, som omfatter ca. 1/3 af uddannelsen, og får en faglig uddannelse til at være klasselærer, der ligeledes udgør ca. 1/3 af den samlede uddannelse. Klasselæreruddannelsen giver de lærerstuderende kvalifikationer til at undervise i skolens centrale fag i de første 6–7 skoleår.

Samtidig har den nuværende læreruddannelse en *dybde*, som betyder, at alle lærerstuderende får en videregående uddannelse i 2 af folkeskolens fag (linjefag). Denne videregående uddannelse omfatter ca. 1/3 af uddannelsen.

Da uddannelsen på lærerseminarierne fortsat skal sigte mod virksomhed i folkeskolen, må de 2 elementer, der giver uddannelsens bredde (det pædagogiske element og klasselærerelementet) bevares, idet der dog sigtes mod en generel styrkelse af faget dansk. Uden at forringe de færdiguddannedes muligheder for at virke som lærer i folkeskolen vil det imidlertid være muligt at udskifte det element, der giver dybden, nemlig den videregående uddannelse i form af linjefag. Ved at lade forskellige fag og fagområder af en tilsvarende dybde indgå i stedet for et af de 2 linjefag vil man kunne opnå, at ikke hele den videregående uddannelse på lærerseminarierne fremtidig nødvendigvis kommer til at sigte umiddelbart mod folkeskolen.

Den nuværende bestemmelse i *lovens § 1* om læreruddannelsens formål foreslås derfor ændret.